

Do grla u vodi

Osjećajući raspad svega, poslao je jedan SOS apel, u nadi da će Gospodin „stati na kraj ovim mukama“. Odlučio je Opus Dei i sve njegove članove i apostolate posvetiti Presvetom Srcu Isusovom. Članovima u Meksiku je napisao: „SOS: Još smo uvijek u vodi do grla. I još uvijek s istim povjerenjem u Boga našeg Oca.“

23.10.2013.

Usred financijskih pritisaka

Do sredine 1952.godine, financijska situacija činila se u svakom slučaju beznadnom. Činilo se da nema načina smanjenja duga, traženje novih zajmova i darova nije davalo rezultata, i – kao zadnji napad – pojavile su se „određene nevolje što su nam ih neki pojedinci izazivali.“

S velikom ljubavi

Kao i uvijek, Otac je pojačao molitvu. Imao je medaljicu s uložena dva emajlirana portreta prikazujući srca Isusa i Marije – dar kojeg je prema Encarniti Ortega, dobio od gospođe koja se zvala Candida, vlasnice Talleres Granda, tvrtke u Madridu koja je izrađivala crkvena dobra i promovirala liturgijsku umjetnost. Svake bi noći poljubio te slike s velikom ljubavi, govoreći: „Srce Isusovo, daj mi mir!“ i „Slatko srce Marijino, budi moj spas!“

Mnogo puta tijekom dana: “Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem!”

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu bila je široko rasprostranjena u Španjolskoj. 1.kolovoza, usred financijskih pritisaka, naš je Osnivač zamolio članove Opusa Dei u Madridu da mole zaziv “Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem!” (“Najsvetije Srce Isusovo, daruj nam mir!”) mnogo puta tijekom dana. Nedugo nakon toga isti je zahtjev uputio i onima u Kolumbiji.

SOS

Do rujna, je međutim, projekt izgradnje bio u takvim dugovima da je osnivač, osjećajući raspad svega, poslao jedan SOS apel, u nadi da će Gospodin „stati na kraj ovim mukama“. Odlučio je Opus Dei i sve njegove članove i apostolate posvetiti Presvetom Srcu Isusovom. Članovima u Meksiku je napisao:

„Uskoro ću učiniti posvetu Presvetom Srcu. Pomozite mi sve pripremiti mnogo puta ponavljajući: ‘Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem.’”
Kao P.S. je dodao: „**SOS: Još smo uvijek u vodi do grla. I još uvijek s istim povjerenjem u Boga našeg Oca.**”

Na svetkovinu Krista Kralja

Datum svetkovine posvećenja bio je 26.listopad, svetkovina Krista Kralja. „Ako sve ne razriješimo do kraja mjeseca,“ napisao je, „dobit ćemo udarac koji će sotonu jako razveseliti.“ Vjerovao je da ga naša Gospa neće ostaviti, i da njezin Sin jednostavno neće moći ne odgovoriti na tolike molitve.

U međuvremenu, rad i brige opet su nagrizale zdravlje don Alvara. Monsignor Escrivá „Problemima s jetrima“; ali bio je vrlo dobro svjestan da jetra nisu toliko problem već da je sve „žrtva“ problema.

Vidim projekte Djela sljedećih stoljeća

Ali osnivač se nije samo brinuo za svoje probleme. Gledao je iznad potreba Djela, na sve što remeti mir u svijetu: pobune, društvene sukobe, progone Crkve, ratove. Stotinu puta dnevno molio je: “Cor Iesu sacratissimum, dona nobis pacem!”

Davne 1933. napisao je: „Djelo Božje došlo je svijetom širiti poruku ljubavi i mira koje je Gospodin za nas osvojio; pozvati sva ljudska bića na poštivanje ljudskih prava... Gledam projekte Djela kroz stoljeća, uvijek mladi, elegantni, plodni, kako brane Kristov mir kako bi ga svatko mogao posjedovati.“

Njegova potpora

Rijetko je bio deprimiran. Božje sinovstvo bila mu je potpora. Točka iz Puta (broj 696) nosi autobiografsko pravo: „Ako trpljenja primaš

tjeskobnim srcem, lišavaš se radosti i mira, i nakraju gubiš svaku duhovnu korist iz toga stanja.“

Istim srcem

Duboko bi ga taknula Kristova ljudskost. U Putu je napisao: „Skloni se u otvoreni bok našeg Gospodina Isusa dok ne nađeš siguran zaklon u njegovu ranjenom Srcu.“ (58). Ovo je ključ stavljanja vjere, nade i ljubavi u prasku u svom svakodnevnom životu te pronalasku radosti, snage i mira. „Nemam jedno srce kojim bih volio Boga i drugo kojim bih volio ljude,“ napisao je. „Volim Krista i Oca i Duha Svetoga i našu Gospu istim srcem kojim volim svoje roditelje i prijatelje. Nikada se neću umoriti ovo ponavljati. Trebamo biti jako ljudski, jer drugačije nećemo moći biti božanski.“ U Svetom Srcu otkriva se prevelika ljubav Gospodinova. Ovo je nešto neusporedivo: „Ljubav

iz same dubine Trojstva izlijeva se na ljude po Ljubavi u Kristovom srcu.“

26.listopad, 1952., dan posvete

Na dan posvete – 26.listopad, 1953. – malena kapelica koja se nadovezivala na Očevu radnu sobu još nije bila gotova.[131] Do nje nije bilo lako doći. Bez oklijevanja, izravno se suočio s problemom: „Učinio sam posvetu, nakon što sam se popeo preko trojih ljestava – jednim za drugim! – kako bih dospio do kapelice.“ I dodao je: „Mir će doći, na svim bojištima! Siguran sam u to.“

“Gaudium cum pace”: nutarnja sreća

I za njega je došao, polako, ne u žurbi. Nutarnja sreća -“gaudium cum pace”— ponovo je uspostavila njegov smisao za sigurnost i njegov optimizam. „Još uvijek nema znaka financijskog rješenja.“ „Koliko samo očekujem od ove posvete!“

Napadi su prestali, doduše ne u potpunosti. Preteški teret duga također je malo oslabio. Postalo je moguće odgoditi neka plaćanja; dospjele su malene donacije; sve se pripremilo za postavljanje hipoteke nas vlasništvom i dijelom zemlje na kojem je već bilo izgrađeno.[135] Sada se prozvaao „optimističnim i pouzdanim“ i da će moći „riješiti sve probleme koji iskrsnu, i privesti kraju ovaj rimski pothvat.“ U Isusovom je Srcu pronašao mir i utočište za koje je molio 26.listopada.

Ulomci iz knjige Osnivač Opusa Dei, vol III: Božanski putevi na zemlji, Andres Vazquez de Prada (New York: Scepter, 2005).